

Helligdags-Lovgivningen, stiller den tyffe Sølovs Art. 574 sig paa en anden Maade, idet den bestemmer, at Søn- og Helligdage skulle tælles med; dette synes imidlertid ikke konsekvent og i Lovforslagets § 119 vil derfor ogsaa Reglen i den Henseende findes givet i Overensstemmelse med norsk og svensk, og der kan tilføjes nugældende dansk, Soret derhen, at som Viggedage medregnes ikke Søn- og Helligdage. Ligesom der overhovedet i Befragtningskontrakten kan sættes særlige Regler for Beregning af Viggetiden, saaledes kan der dog ogsaa med Hensyn til Medregningen af Søn- og Helligdage vedtages noget andet, og ifølge Sædvane forstaaes — som det hedder i § 119 næstsidste Stykke — Udtrykket „løbende Dage“, naar det i et Certeparti bruges om Viggedage, som betegnende, at ogsaa Søn- og Helligdage skulle medregnes. Det er indres endelig, at den Tid, som medgaar til efter en Befragters Døst, i Medfør af sidste Stykke i § 114, at forhale Skibet til en anden Lasteplads i Havnen end den, hvortil det først er henlagt, for at indtage yderligere Ladning, ikke bør komme Skipperen til Skade; derfor bestemmes det i sidste Stykke af § 119, at det ved saadan Flytning bevirkede Ophold medregnes til Viggetiden. — Foraauidt den Omstændighed, som hindrer Indladning for Skibets Vedkommende, ikke varer en hel Dag, opstaar det Spørgsmaal, om den hele Dag skal anses spildt, eller om det kan forlanges, at der skal arbejdes i Resten af Dagen, saaledes at Godtgørelse kun beregnes for den Del af Dagen, hvori Arbejdet har været hindret. Et lignende Spørgsmaal opstaar, naar Viggedagene overstrides med Dele af en Dag, nemlig om hvorvidt der i saa Fald skal betales Overliggedagspenge for en hel Dag eller kun med en forholdsmaessig Del af den for hver Overliggedag bestemte Godtgørelse. Saavel i sidstnævnte Henseende — se § 120, 2det Stykke — som med Hensyn til Beregningen af en Forhindrings Varighed, se § 119 3dje sidste Stykke, er Lovforslaget gaaet den, vistnok nærmest med flere Praktis overensstemmende Vej at tage Hensyn til halve Dage, men ikke til mindre Tidsdele. En Forhindring, der varer mindre end en halv Arbejdsdag, regnes derfor ikke for en hel, men kun for en halv Dags Afbrudelse af Viggetiden, og medtager Ladningens Levering ikke en hel Dag udover Viggedagene, beregnes der kun Overliggedagsgodtgørelse for en hel Dag, hvis der er medgaaet mere end en halv Dag, men ellers kun for en halv Dag.

De samme Betragtninger, der have ledet til Fastkættelsen i Loven af et bestemt Antal Viggedage, hvor Kontrakten intet indeholder derom, have ført til i Lovforslagets § 120 dels

at bestemme, hvor mange Overliggedage Afsladeren i Mangel af kontraktmaessig Bestagelse skal kunne gøre Fordring paa imod Godtgørelse, dels at fastslaa denne Godtgørelses Størrelse, selvfølgelig ligeledes under Forudsætning af, at intet derom er kontraktmaessig bestemt. I den første Henseende har man nærmest holdt sig til Reglen i den svenske Sølov af 1864 § 79, hvor Overliggedagenes Antal sættes til det halve af Viggedagenes; i den sidste Henseende har man taget Hensyn til, hvad der efter Sagkyndiges Mening kan anses for passende og stemmende med det almindelige. — I Henseende til Beregningen af Overliggedage er der dog den ikke væsentlige Forskel fra hvad der gælder med Hensyn til Viggedage, at, som det hedder i § 120, Overliggedage beregnes som løbende Dage, det vil althaa sige, at Søn- og Helligdage regnes med til Overliggedagstiden. Dette finder sin Forklaring deri, at Overliggedagspengene maa betragtes som Godtgørelse for den Tid, hvori Skibet opholdes udover den Tid, der anses for nødvendig eller passende til Indladningen; selv om en Del af den Tid, Skibet saaledes opholdes, som Helligdage ikke kan benyttes til Lastning, maa Skipperen kunne gøre gældende, at Tiden meget vel kunde være benyttet til Sejlads, naar Lastningen var gjort færdig i den ordinære Tid, det vil sige inden Viggedagenes Udløb. Vil Skipperen ikke tage imod Last en Del af Overliggedagstiden, kan han derimod naturligvis ikke kræve Betaling derfor, og det samme maa gælde for den Tid, hvori Skibet ikke kan tage imod Last. — Til Betryggelse for Skipperen foreskrives det i sidste Stykke af § 120, at Overliggedagspenge forfalde til Betaling for hver Dag. For dem hæfter ifølge § 276, jfr. § 155, Ladningen, hvorimod Skipperen efter 2det Stykke i § 144 ikke kan forlange dem betalte af Ladningsmodtageren medmindre der derom er taget Forbehold paa Konnossementet, naar saadant udstedes. Som Følge heraf gives der i 3dje Stykke af § 120 Skipperen Ret til at gøre Paategning paa Konnossementet om skyldige Overliggedagspenge, naar de ikke betales inden Skibets Afreise.

De om Viggedage og Overliggedage i §§ 119 og 120 givne Regler passe ikke for Skibe, for hvis Afgang og Ankomst der er fastsat og offentlig bekendtgjort bestemte Tider; de erklæres derfor i § 121 uanvendelige paa deslige Skibe.

Medens Skipperen naturligvis er forpligtet til at blive liggende og afvente Ladningens Levering ogsaa efter Udløbet af Viggedagene, selv om Leveringen slet ikke er begyndt og selv om det leverede Gods ikke